

KOMMUNISTISK POLITIK

Fra demonstrationen ved Terma i Lystrup den 24. august

Stop dansk våbeneksport til Israel!

Nr. 17

6. årg.

2002

31. august -

13. september

Støttepris 12 kr.

TEMA: POLENS VARME SOMMER

- 'Terrorpakker' i aktion s. 2 ● Se Johannesburg og dø s. 3 ●
- Hvorfor skal amterne nedlægges? s. 4 ● Terma: Jeg har set fjenden s. 6 ●
- Foghs krigserklæring må mødes med kamp - NU! s. 8 ●
- Terrorlov Baskerland s. 10 ● Besøget hos Jan s. 11 ● David Rovics: Jenin s. 12 ●
- Ramsey Clark: FN må handle for at forhindre et angreb på Irak s. 14 ●
- Endnu er Polen ikke fortabt s. 16 ● I det væsentlige: John Max 1942-2002 s. 19 ●
- Debat s.22 ● Hvor står vi efter den 7. september s. 24

'Terrorpakker' i aktion

KOMMUNISTISK POLITIK

Så er den danske 'terrorpakke' – eller såkaldte 'antiterrorlovgivning' - blevet grebet på fersk gerning: den skal knægte demokratiet, ytringsfriheden og den politiske protest. Af alle gik det først afslørede eksempel på brugen af denne lovgivning, folketinget vedtog kort før sommerferien efter direktiv fra EU (der igen fulgte USA) blevet rettet mod det reaktionære dagblad Jyllands Posten.

Journalist Stig Matthiesen har haft kontakt til og skrevet om fundamentalistiske islamiske miljøer i Danmark. Efter en artikel i avisen blev han kontaktet af Politiets Efterretningstjeneste, PET, i et forsøg på at få ham til at afsløre sine kilder. Da han afviste det, ophævede en dommer i Københavns Byret på et lukket retsmøde efter afspilning af en telefonsamtale mellem Stig Matthiesen og en redaktionssekretær på Jyllands-Posten den lovsikrede kildebeskyttelse for at få adgang til reporterens netværk i de islamiske miljøer i Danmark.

Jyllands Posten har selv offentliggjort historien og i en leder betegnet fremfærden som "magtmisbrug".

To ting står klart: For det første at PETs brug af telefonaflytning er særdeles omfattende – og rammer også det skumle væsens egne venner. For det andet, at den ny terrorlovgivning, som dommeren i Københavns Byret henholdt sig til, sætter traditionelle retsgarantier ud af kraft og skal anvendes mod demokrati, ytringsfrihed og politisk protest. Byrettens afgørelse er kærret til landsretten.

Pressejurist Oluf Jørgensen, afdelingsforstander på Danmarks Journalisthøjskole, konstaterer, at Politiets aflytning af en journalist på Jyllands-Posten er det første kendte eksempel på de nye overvågningsbeføjelser, som antiterrorpakken har givet politiet. Han konstaterer samtidig, at 'demokratiet er truet' – og opfordrer ikke mindst pressens organisationer til meget stærkt at sige fra.

Det er sådanne konsekvenser af 'terrorpakken', dens mange modstandere advarede kraftigt imod, da den stort set uden offentlig diskussion blev tromlet igennem til lov.

Det danske eksempel på de såkaldte anti-terrorlovgivningernes politiske formål er i international sammenhæng blot en lille krusning på overfladen – og skal ses i sin

rette sammenhæng som en del af den amerikansk proklamerede og anførte såkaldte 'krig mod terror'. I USA selv forvandler de udvidede beføjelser til politi og efterretningsvæsen samt en systematiseret angivervirksomhed i forhold til den såkaldte Patriot Act samfundet til et overvågningsfund, der får Orwells 1984 til at forekomme fantasifuld. Stikkerapparatet overgår i omfang langt det østtyske Stasis.

I Spanien er den spanske udgave af 'terrorpakken' sat ind mod baskernes krav om selvstændighed og nationale rettigheder. Det radikale selvstændighedsparti Batasuna, der har virket i årtier med legale og parlamentariske midler for baskernes sag, er blevet forbudt (på grund af påståede forbindelser til ETA) og spansk politi har lukket dets kontorer.

Alle baskiske partier har protesteret kraftigt. For det drejer sig ikke om at bekæmpe terror – men at undertrykke baskernes nationale kamp, som er ført mod skiftende centralregeringer før, under og efter Franco-tiden.

Berøvet parlamentariske og politiske udtryksmidler vil den radikale protest blive tvunget i retning af vold. Og det kaldes 'terrorbekæmpelse'! Magthavernes og undertrykkernes logik er den samme fra USA til Israel, EU, Colombia og Filippinerne: Med reaktionære love og statsterror skal den politiske protest kriminaliseres og slås ned med magt.

Spanien afbrydes forsøgene på at opnå politiske løsninger på det baskiske nationale spørgsmål. Vi kan forvente, at det samme vil ske i forhold til Nordirland. I Colombia og på Filippinerne er fredsforhandlingerne blevet afbrudt – og våbnene begynder at tale. FARC i Colombia og de andre oprørsorganisationer er blevet anbragt på USA's og EU's terrorlister. Filippinerne Kommunistiske Parti og New People's Army er sat på USA's – og der arbejdes for at få dem placeret også på EU's. Det betyder skærpet krig – ikke 'stop for terror'. Det er Ariel Sharon i global målestok.

Konsekvenserne er skræmmende – men det er den realitet, der må tages udgangspunkt i for alle progressive kræfter i Danmark og verden over.

Terrorlovene betyder terror mod folkene.

Redaktionen 27. august 2002

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIER
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Willemoesgade 58 E,
2100 København Ø.
Tlf. 35 43 49 50.
Fax 35 43 49 59.
e-mail:
apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Hverdage 15 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis
KP's Homepage:
home8.inet.tele.dk/oktober
**APK's Homepage/
Netavisen:**
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 175 kr.
År (26 nr.) 300 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 6. september 2002

Se Johannesburg og dø!

Euforien omkring de store internationale topmøder i FN-regi er for længst forduftet. Hele apparatet af NGO'er og 'samtalepartnere' og 'dialoger' mellem magthaverne og de folkelige bevægelser står stadig mere frustrerede tilbage. De må se den kendsgerning i øjnene, at der *intet* kommer ud af alle de pompøse hensigtsserklæringer og luftige vedtagelser – fra Rio-topmødet om miljø i 1992 (hvor denne eufori for alvor satte ind) over Kyoto til Johannesburg i 2002, hvor det såkaldte 'Jordmøde' finder sted. På topmødet i Rio i 1992 – og på et hav af møder siden da – blev der givet en lang række løfter. Verdens kurs skulle ændres og blive 'bæredygtig'. Den voksende kløft mellem Nord og Syd, rig og fattig skulle væk. Den 'vækst' der gør de fattige fattigere skulle stoppes. Overforbruget af ressourcer og underminering af miljøet skulle ophøre.

Ingen af løfterne er ikke blevet indfriet.

Topmødet i Johannesburg skulle (igen) rette op på verdens kurs, og (igen) rette op på de manglende resultater fra et tiår fuld af snak og dialog og tomme løfter. Det skulle forholde sig konkret til den stadig voksende skævfordeling af verdens rigdomme og den stadig voksende globale miljøkatastrofe. Det kan man godt skyde en hvid pind efter. Se Johannesburg og dø!

Den engelske avis The Guardian har afsløret en ikke-offentliggjort rapport til konferencen fra OECD. Ifølge rapporten mistede kloden 10 pct. af sine skove i tiåret efter miljøtopmødet i Rio; kuldioxid udledning, der fører til global opvarmning, vil over de næste 18 år stige med en tredjedel i de rige og fordobles i resten af verden; og verden vil have brug for 30 pct. mere vand i 2020. Det globale miljø har det langt værre end de officielle erklæringer fastslår.

Det er én grund til at den ikke er blevet offentliggjort.

Rapporten er afslørende for de riges krig mod verdens fattige. De siger f.eks. at hvis blot de fire rigeste lande åbnede deres markeder fuldt ud for de fattige landes eksport, ville det betyde en årlig økonomisk vækst på 4 pct. blandt verdens to milliarder fattigste. Det er en anden grund til, at OECD-landenes regeringer ville holde rapporten for sig selv.

Den dokumenterer samtidig at u-landsbistanden på trods af alle løfter og erklæringer fra de internationale konferencer rent faktisk er faldende. De 22 OECD-lande bruger mindre end 0,1 pct. af deres indtægter på bistand til de fattige lande, og kun

halvdelen heraf går til verdens allerfattigste lande. Selv den bistand, der faktisk gives, er blevet væsentligt mindre miljø- og fattigdomsorienteret: andelen af bistand, der går til miljø og grundlæggende sociale ydelser er faldet fra 35 pct. til 15 pct. siden Rio-konferencen satte miljøet på alles – i det mindste officielle – dagsorden. Det er en tredje grund til den manglende offentliggørelse af rapporten.

Det har ikke skortet på de pompøse hensigtsserklæringer omkring 'Jordmødet'. På dets dagsorden står stort set alt fra global miljøforbedring og omfordeling af rigdommene til 'opretholdelse af bæredygtige samfund' og bekæmpelse af AIDS. Ifølge de globale 'græsrodde' handler Jord-

mødet mere om at fremme handlen mellem de vestlige lande end om fattigdom og naturkatastrofer. De kritiserer USA og EU for blot at ville fremme deres egne interesser. For USA er det WTO og den globale 'frihandel', som skal løse både fattigdommen og den globale miljøkatastrofe. Det er for længst bevist at det modsatte er tilfældet.

Den af regeringen håndplukkede direktør for Institut for Miljøvurdering Bjørn Lomborg står for et særpræget dansk indslag ved topmødet. Han er ansat til at støtte USA's globale vækstfilosofi som patentmedicin på den manglende udvikling – og gør det ved dels at benægte den globale miljøkatastrofes eksistens, dels ved at erklære, at verden må indstille sig på at leve med dens negative virkninger og drøne af sted efter mere amerikansk 'vækst'. Det vil sige de multinationales og imperialismens hærgen af kloden. Lomborg er kommet lidt på kant med regeringens og EU's officielle politik, som er den samme, men skal pakkes bedre ind og gennemføres mere diskret.

Se Johannesburg og dø! De globale græsrodde bliver af de barske realiteter – de riges krig mod verdens fattige – i stadig stigende grad tvunget til at tage stilling: Skal de fortsat stå som talsmænd for en 'dialog', hvor den ene part ikke lytter, men handler og regerer til gavn for milliardærerne og mod folkenes milliarder? Eller skal de tilslutte sig den globale front mod imperialismen med USA og EU i spidsen, mod de multinationales globale hærgen, og svare klart på det altafgørende spørgsmål for verdens fremtid: 'Dialog' redder ikke kloden. Man kan ikke diskutere med en fjende, der fører krig med alle midler mod verdens fattige. Krig må besvares med oprør og revolution. Det er imperialismen, der skal slås ned!

mio. indbyggere. I henhold til disse retningslinjer har EU-teknokratiet for længst afgjort, hvilke regionale grænsedragninger der sådan cirkus skal etableres i de forskellige dele af Unionen, herunder Danmark og Norden.

Det er åbenlyst, at især DI's forslag til en tvedeling af kongeriget - gennem Storebælt, må man formode - er hentet direkte fra EU's direktiver om regionaliseringens fremtidige målsætninger. København og Øerne har sammen med Region Skåne en NUTS 2-egnet befolkningmængde på ca. 3½ mio., hvortil det igangværende samarbejde i Øresundsregionen er sat i sving. I vest har Jylland-Fyn-Sønderjylland samlet omkring 2½ mio. indbyggere. Samtidig er Sønderjylland en del af et grænseoverskridende regionalt samarbejde med de tilgrænsende politiske lokalniveauer i Sydslesvig, hvilket på sigt skal knytte Sønderjylland og Jylland til Region Hamburg-Schleswig-Holstein. Både i øst og syd ligger der en særlig EU-regionalpolitisk hensigt i nedbrydningen af hidtidige statslige barrierer.

Når pressen formidler den oplysning, at det Konservative Folkeparti eller nogen andre danske kræfter har "opfundet" de nye store regioner, er det således usandt. De konservative og DI og formanden for Socialdemokratiet i København taler efter munden på en EU-sufflør med en NUTS 2-manual.

Hos vore noget større svenske naboer har regionaliseringsdiskussionen i de senere år taget en mere konkret og fremskreden form end i Danmark. Der blev i Sverige fra sidst i 1990'erne etableret to forsøgsordninger med regionale enheder ledet af direkte valgte forsamlinger samt foreløbig fire forsøg med regionale kommunalforbund, hvor ledelsen er udpeget af kommunerne. Skæbnen for de to forskellige modeller for regionsforsøg er ikke konkret afgjort, men at det nye geografiske regionskoncept etableres permanent over hele Sverige, er hævet over tvivl.

I Danmark er regeringen i august kommet så langt som til at udpege en kommission til at se på den kommunale struktur. Kommissionens resultater ventes om et års tid, og indtil da vil hverken de konservative eller andre partier officielt fremstille deres regionaliserings-udspil som andet end "udkast til inspiration".

jpc

“Den historiske sandhed” - med eneret

Langballe og Krarup
Foghs sorte venner

Mens Fogh-regeringen har opgivet at retsforfølge den danske krigsforbryder Søren Kam for mord har regeringen rettet skytset andre steder hen: mod venstreorienterede og kommunister. På initiativ af to af landets mest formørkede, sorte præster, de fundamentalistiske folketingsmedlemmer for Dansk Folkeparti Søren Krarup og Jesper Langballe, ville regeringen nedsætte en tredje kommission om perioden, der kaldes Den Kolde Krig (her fra 1945-89). De ville have den danske venstrefløjs holdninger og virksomhed 'undersøgt'.

Det er endt med, at den foreslåede undersøgelse lægges ind under DUPI-undersøgelsen. DUPI (Dansk Udenrigspolitisk Institut) ledes af Uffe Ellemann Jensen, notorisk antikommunistisk provokatør og tdl. udenrigsminister. Udover DUPI undersøger også PET-kommissionen.

Den ny 'delundersøgelses' resultat kan allerede aflæses i en odenseansk antikommunistisk historieprofessors bøger fra den sidste del af perioden. Pastorerne Langballe og Krarups gamle kampfælle professor Bent Jensen var nemlig udset til at være leder af den foreslåede 'selvstændige undersøgelse'. Det blev der ikke noget ud af - men Jensen skal nok være der alligevel - som en forhåndsgaranti for manglende objektivitet. Hele Jensens forfatter-skab er en slamkloak af antikommunistisk propaganda i den amerikanske efterretningstjenestes 'historieforsknings'-tradition.

Til hoforganet Berlingske Tidende udtaler statsministeren:

- Jeg synes, at vi skylder eftertiden, at

der bliver skrevet den fulde og hele historie om, hvad der skete i Danmark under Den Kolde Krig. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg mener, at vi har haft for lidt debat om forholdene i landet i den periode - herunder især det samarbejde, der fandt sted imellem enkeltpersoner og organisationer i Danmark og fjenden i Warszawa-pagten.

Med andre ord: Statsministeren ser frem til at få en række venstrefløjsaktiviteter i perioden stemplet som en trussel mod den "indre" sikkerhed og venstrefløjsaktivisterne som værende agenter for en fremmed fjendtlig statsmagt, det tidligere Sovjetunionen.

Der er ingen grund til at tro på, at PET-undersøgelsen vil løfte sløret for mange af de hemmelige væseners godt skjulte hemmeligheder. Forsvarets Efterretningstjeneste undersøges ikke. Det hemmelige CIA-finansierede væbnede kampgruppenetværk 'Gladio' (eller Stay Behind-grupperne) undersøges ikke. Alligevel er undersøgelsen af venstrefløjen ikke mindst kommet i stand for at imødegå virkningen af oplysninger om PET og den lange stribe af ulovligheder, dette væsen har begået. Påstået landsskadelig virksomhed skal legitimere 'væsenernes' lovbrud.

Dansk Folkeparti nærer åbenbart en tyrkertro til statslige undersøgelses objektivitet. Men en Jensens 'sandhedskommission' (Bent eller Uffe) vil være et serum mod sandheden. Uanset hvor mange stempler for videnskabelighed af højeste karat regeringen og dens støttepartier giver deres 'delundersøgelse', vil reaktionen aldrig få patent på den historiske sandhed.

De vil tværtimod bidrage til at afsløre statsmagtens karakter som et redskab i et udbytende og reaktionært mindretals hænder. De fundamentalistiske kristne mørkemænd og deres krønikefortælleres 'sandhed' vil rokke til liden til hele den statsfinansierede 'videnskabelighed' - også på andre områder. Men Fogh, Krarup, Langballe og Jensen har fået deres undersøgelse. Magten og mørkemændene taler.

Terma: Jeg har set fjenden

En ung palæstinenser kom med et kors under armen til demonstrationen mod Termas våbenproduktion. Terma producerer dele til de amerikanske F16-fly, som Israel har sat ind i krigen mod palæstinenserne.

Han gik op til Termas hovedindgang

og anbragte det der.

Det var et kors for hans broder. Rabia Assad Ahmad var 8 år gammel, da hans broder blev dræbt af israelske fly. Som de 13 børn og talrige andre civile - unge og gamle - der blev dræbt, da israelske fly angreb boligblokke i Gaza om natten den 22. juli i en ny massekrænkelse.

Terma er med til at dræbe - og Terma må drages til ansvar. Ligesom de danske politikere, der har givet tilladelse til en våbeneksport, der i modstrid med lovgivningen bliver brugt til krig, må drages til ansvar. Den unge palæstinenser var blandt talerne ved den store protest, arrangeret af Boykot Israel i Århus.

Fra alle dele af landet kom demonstranterne. Fra Århus kom der både en bil- og en cykelkaravane til fabrikken ved Lystrup, et flot syn. Fra København havde FredsVagten ved Christiansborg organiseret en busfuld demonstranter, og fra Boykot Israel i Odense kom en bus. Godt 300 besatte plænen uden for Terma med kravet om at stoppe for dansk våbeneksport til Israel.

Demonstrationen var præget af en situation, hvis Israel fører krig mod palæstinenserne, og hvor den amerikanske præsident med støtte fra Ariel

Tom Vilmer Paamand:
Stop dansk våbeneksport til krig

Sharon og Tony Blair forbereder en ny krig mod Irak. Verden over protesteres der mod de igangværende krige og oprustningen. Danmark er med ... og et massivt politiofbud - hvor mange vil politiet ikke oplyse - fra mange jyske politidistrikter og fra København holdt sig parat til indsats mod folk, der vil have fred - i Israel, Palæstina, Mellemøsten, overalt.

Der var truffet omhyggelige forberedelser til massearrestationer af fredsdeemonstranterne. Men det hele forløb efter planen og aldeles fredeligt - og tilmed uden politiprovokationer.

Fem tusind døde arbejdere hver dag

Kapitalisme dræber

To millioner arbejdere dør hvert år af de skader eller sygdomme, som de pådrager sig i produktionen, må den Internationale Arbejdsorganisation (International Labour Organisation, ILO) erkende i den seneste ILO-rapport.

Arbejdsulykker ligger bag 350.000 arbejders død, og omkring 1.650.000 mennesker dør som en følge af de skader eller sygdomme, som de pådrager sig under arbejdet. 5.000 arbejdere må hver dag lade livet for at holde produktionen i gang,

Videre skriver ILO, at asbest, kemikalier, støv og stråling er nogle af årsagerne til sygdomme, som kan føre til

døden eller livslange lidelser for arbejderklassen. (Kilde: Dagens Arbejde udgivet af Svenska Metallarbejderforbundet).

ILO-rapporten giver dog bare et indtryk af de ofre, som arbejderklassen yder i selve produktionen.

Otte timer er som bekendt ikke hele livet. Det blev indskrevet i fagforeningsfanerne som "8 timers arbejde - 8 timers fritid - og 8 timers hvile". Men i dag går en stor del af fritiden til at transportere sig til og fra arbejdet. Og det er desværre et faktum, at antallet af trafikofre også må tælles i millioner. Hovedårsagen til den blodige trafiksituation skyldes at de storkapitalistiske bil- og lastbilproducenter som de amerikanske Ford Motor og General Motors, de tyske Daimler-Chrysler (Mercedes) og Volkswagen (Scania-

lastbiler), japanske Toyota og svenske Volvo Truck Corporation har fået gennemført deres politik om at overføre en stadig større del af godstrafikken fra den sikrere, miljø- og samfundsøkonomisk rigtigere jernbane til landevejstrafik med stadig større lastbiler.

Danmark! Stå af USAs korstog!

Den fremragende amerikanske folkesanger David Rovic satte tingene på plads med sin sang 'I Have Seen The Enemy' - Jeg har set fjenden:

*He is the global cop
With peace he'd lose his purpose
So the fight will never stop
He'll always find the villain
That's the nature of the game
He'll always be at war
In fact, it's his middle name
He's got a master plan
It's called global domination
A new world under God
And one massive corporation*

Den globale krig er Bushs krig. Og Sharons krig. Og Termas krig - med

regeringslicens. Olieindustriens og våbenindustriens krig.

Redaktøren af fred.dk Tom Vilmer Paamand fortalte den skændige historie

Se også midtersiderne

Nogle fredsvagter fra København

5.500 døde børn hver dag

Også disse monopolars salg af personbiler er øget, ved at kollektiv-trafikken både med tog, busser og færger er blevet nedprioriteret (bl.a. gennem EU-planen *Scandinavian Link*). Det har resulteret i en øget privatbiltransport.

Denne situation som de multinationale monopoler tjener på har betydet en stadig øget antal trafikdøde, hvoraf de fleste kunne reddes.

Det er også en kendsgerning at arbejdsgivere jorden rundt bruger fascistiske dødspatroljer og lejermordere for at skaffe sig af med fagligt aktive arbejdere eller arbejderklassens politiske ledere. Hvor mange arbejdere der hver dag bliver ofre for denne kapitalistiske terror, er ikke med i ILO-rapporten, men det handler om flere hundrede arbejdere hver dag.

INTERPRES

Kapitalisme dræber

Adgang til rent drikkevand er en forudsætning for liv. 5.500 børn dør hver eneste dag som følge af vand- og fødeforurening. Det påviste FN-rapporten 'Børn i det nye århundrede' i foråret.

En sjettedel af verdens befolkning har ikke adgang til rent drikkevand. Mere end det dobbelte - 2,4 mia. mennesker - har ikke adgang til selv primitive latriner.

En tredjedel af alle verdens sygdomme skyldes, at mennesker drikker forurenset vand og spiser forurenset mad og lever i stærkt forurenset luft. De mest udsatte er børn under fem. Og hovedparten af dem bor selvfølgelig i de såkaldte udviklingslande.

om dansk våbenproduktion og Terma, og hvordan politikerne sikrer omgåelse af forbudet om våbeneksport til krigsførende lande som Israel.

Termas krigsproduktion foregår ikke bare i Lystrup og på Djursland. Også i København og Nordsjælland er der afdelinger af den danske våbenfabrikant. En flok unge aktivister i København opsøgte, samtidig med at demonstrationen foregik foran Termas hovedbygning, en lokal afdeling af Terma i København for at gøre opmærksom på, at der produceres til krig overalt. Også de blev mødt af et stort politiopbud, men det kom heller ikke her til anholdelser.

Vandforurening og dårlig hygiejne er den største enkeltårsag til børnedød i Asien og Stillehavsområdet, siger FN's økonomiske og sociale råd for denne region nu i en rapport op til FN-topmødet i Johannesburg.

Rapportens forfattere mener, at den stadig mere alvorlige situation skyldes utilstrækkelig lovgivning og ineffektiv vandressourceplanlægning. En væsentligere årsag er den af imperialismen påtvungne tilbagestående og fattigdom i disse lande. I Iraks tilfælde er en halv million børn døde som følge af sanktioner og ødelæggelse af vandforsyningen.

På verdensplan er der flere børn, som er døde af alvorlig diarré end folk, som har mistet livet som følge af alle krigene siden den 2. verdenskrig.

Foghs krigserklæring må mødes med kontant kamp – NU!

Fogh-regeringens politik er sprunget ud af skabet. Den er ikke længere skjult bag valgfraser og -løfter. Den er så sandelig til at tage og føle på. Den er arbejderfjendsk, ungdomsfjendsk, fremmedfjendsk, ældre- og børnefjendsk.

Arbejdsgivernes, monopolernes og de multinationales ønskeregering er trådt åbent frem og erklæret krig mod arbejderklassen, vores rettigheder og organisationer.

Det er et samlet, velgennemtænkt og systematisk angreb med mange bestanddele, der slår over en bred front. Det er kort og godt et generalangreb.

Det handler om ulovliggørelse af vores deltidsbestemmelser i vore overenskomster. Med lovgivning har VK-regeringen grebet ind i vores aftaleret. Blokader i forbindelse med konflikter skal forbydes. Eksklusivaftalerne skal med lov afskaffes. A-kasserne skal løsrives fra fagforeningerne.

Den danske aftalemodel er på vej ud – hvis den ikke allerede er død. Det danske arbejdsmarked er ”stille og roligt” blevet en del af den Europæiske Union.

Vores levevilkår er allerede blevet forringet væsentligt, og det fortsætter! Er du under 30, er du halvt så meget værd og skal have halve dagpenge efter et halvt år. Udstødningen til bistand på endnu skrappere vilkår accelereres. Misbruget af ledige som løntrykkere i privat jobtræning stiger. Farum-modellen er stadig populær i regeringen.

Det er arbejderklassens i bredeste forstand forringede forhold, der finansierer tilskuddene til erhvervslivet, samt et skattestop, som i vir-

keligheden er en omrokering til fordel for Overdanmark. Med Mærsk McKinney Møller i spidsen. Tusinder af borgere i Frederiksværk får lov at smage suppen, mens hr. Møller vederlagsfrit trækker sig tilbage med sine profitter. Regeringen gav ham pr. nytår en sikring for kreditten. Skatteyderne betaler.

Massefyringer følger i kølvandet på den økonomiske krise. 90'ernes fede profitter, som bliver forklaret med de store risici, er afløst af dyb krise, der tørres af på os, vore arbejdspladser og pensioner. Titusinder af arbejdspladser er blevet nedlagt, og yderligere titusinder står over for nedlæggelse.

Og Fogh-regeringen opruster for at sikre profitterne.

Finansloven vil blive en endnu større gyser end dette års. Regningen for skattestopet er alene på 4 milli-

arder kr. Efterårets arbejdsmarkedsreform ”Flere i arbejde” vil trække tæppet væk under yderligere familier. En lang række ydelser til de udstødte skal ”justeres” og forringes.

Formålet er at tilpasse Danmark til det fleksible og decentraliserede EU-arbejdsmarked, som medlemskabet forpligter. Samtidigt sikres monopolernes profitter i konkurrence med de amerikanske. EU opruster og forbereder sig til krig. Øjnene lukkes for folkedrabet på palæstenserne. Der ses gennem fingre med Irak-sanktionernes drab på titusinder af irakiske børn i dag, mens krigen i morgen forberedes.

Arbejderklassen er udset til at skulle betale.

Løsningen er ikke at vente til næste folketingsvalg i forhåbninger om et socialdemokratisk comeback. Vi husker kun alt for godt pilleriet ved efterlønnen, indgrebene i storkonflikten, indførelse af halve satser til dem under 25, for ikke at nævne omgørelsen af det danske folks Nej til EU.

Fogh-regeringens krigserklæring skal mødes med kontant kamp. Hvis han vil have krig, så lad ham få den. Det er ham, der har sat dagsordenen. Banen er kridtet op!

På det sidste landsdækkende tillidsmandsmøde i Silkeborg for seks måneder siden gav vi hinanden håndslag på, at ”roen på de danske arbejdspladser ikke kan garanteres, hvis den borgerlige regering fortsætter sine angreb på den danske fagbevægelse”.

Tiden er inde til, at vi indfried ”garantierne”. Fogh-regeringen har ikke respekt for en faneborg på Christiansborg hvert halve år.

Misbruget er eksploderet

Den grove udnyttelse af bistanmodtagere, der tvangsaktiveres i private firmaer til kontanthjælp og et tillæg på 10,85 kr., er et voksende problem. Sidste år arbejdede 8.735 personer hos private virksomheder under denne aflønning. Det er en seksdobling i løbet af lige så mange år. Samtidigt er antallet af arbejdsløse i privat jobtræning med offentligt løntilskud, der sikrer dem en overenskomstmæssig løn, næsten halveret. Nedgangen skyldes, at kommunerne – efter at Nyrup-regeringen fjernede genoptjeningsretten til dagpenge ved støttet arbejde – ikke længere har mulighed for at føre kontanthjælpsmodtagere på dagpenge, hvilket fritog kommunerne for en økonomisk forpligtelse, og sikrede titusinder en dagpengeret.

Som loven er skruet sammen i dag, må kontanthjælpsmodtagere i aktivering normalt ikke udføre almindeligt arbejde, hvis ikke de betales med den overenskomstmæssige tarif, men loven giver masser af mulighed for omgørelser ved blandt andet at henvise til, at arbejdet ellers ikke ville blive udført.

Kommunistisk Politik har ofte beskrevet, hvordan private virksomheder udnytter kontanthjælpsmodtagere groft. Colo Plast og Bon Bon-fabrik-

kerne hører til nogle af de mest ihærdige. I sidste nummer omtaltes Silkeborgs private golfklub i samme forbindelse.

Politisk har der også hele vejen været rygdækning for misbruget. Det var den socialdemokratiske ledede regering, der åbnede motorvejen for den grove udnyttelse. Siden har sag på sag været rullet op, uden det har givet anledning til ændringer.

Det ser til gengæld ud til at ske med VK-regeringens tiltrædelse. Venstre har aldrig lagt skjul på, at de opfattede Farum kommune som et mønstereksempel. På trods af skandalerne i kommunen har partiet fastholdt, at Farums praktisering af loven er en god ide. Derfor vil regeringen også tilpasse lovgivningen, så misbruget kan systematiseres yderligere.

Chefkonsulent i Kommunernes Landsforening, Ulrik Petersen, mener ikke, at der er synderlige problemer:

- I langt de fleste kommuner er der et godt samarbejde med både virksomhederne og de berørte faglige organisationer. Det sikrer, at reglerne bliver overholdt, udtaler han til Fagbladet.

Ikke desto mindre dukker der stadig flere sager op i Arbejdsretten.

-gri

Krav om SiD-formandens afgang

Jord- og Betonarbejdernes fagforening i København kræver en grundig oprydning i SiD, hvilket inkluderer SiD's formand Poul Erik Skov Christensens afgang. Derved er der på ny skabt blæst om et af Danmarks største forbund som følge af dets interne regnskaber og aftaler med diverse leverandører. Det drejer sig om Willy Strubes millionsvindel og Poul Erik Skov Christensens "glemte" bygge-regning på 135.000 kr.

I et åbent brev til SiD's hovedbestyrelse kritiserer fagforeningen SiD-ledelsen og i særdeleshed formanden for ikke at have gjort nok for at få ryddet op i de sager, der har belastet forbundet hårdt. Der er – ifølge fagforeningsbestyrelsen – kun én mulighed for at genoprette tilliden til for-

bundet: Formanden må gå af.

"Vi må kræve, at SiD's hovedbestyrelse er sig sit ansvar bevidst, og sammen med Poul Erik Skov Christensen træffer den eneste mulige beslutning: Poul Erik Skov Christensens afgang."

SiD-formanden er forundret over kritikken netop nu, hvor der kører en politiuundersøgelse af sagen og henholder sig til den opbakning, han fik fra hovedbestyrelsen på dens sidste møde.

Siden har en rapport imidlertid afsløret voldsomt rod i forbundet med blandt andet mangel på kontrol med indkøb og udbetalinger.

Helt på den lade side kan man ikke sige, at SiD har ligget. Forbundsledelsen har blandt andet ansat en ny mediekonsulent, som skal rette på det uheldige image.

-gri

Nyt lønsystem for industrien

Midt i en overenskomstperiode har CO-Industri indgået forhandlinger på vegne af 210.000 industriansatte om et nyt lønsystem. Længe før medlemmerne overhovedet er blevet opfordret til at rejse krav til overenskomsten, er deres forhandlere ved at bage en rævekage, hvis indhold de ikke vil slippe ud af posen – endnu.

Det eneste, der er blevet sluppet ud, er, at det nye system indeholder et begreb, der kaldes funktionsløn.

Hvorvidt det handler om en form for præstationsløn, vides altså ikke.

De nærmere enkeltheder vil først blive lagt frem i begyndelsen af november.

Solstrålen blegnede

- Flere hundrede arbejdspladser på det lukkede stålvalseværk er reddet, forlød det i pressen for et par uger siden.

Redningsplanken var firmaet AT Holding, der havde afgivet et tilbud på dele af værket, som ville sikre en fortsat delvis drift med nogle hundreder ansatte. I givet fald ville det betyde et voldsomt løft til det betrængte lokalområde, hvis borgere og underentreprenører er hårdt ramt.

Tilbuddet var imidlertid ikke godt nok for den i hovedsagen A. P. Møller-ejede virksomhed.

Og så var den papegøje skudt ned.

Massefyring på Royal Copenhagen

175 ansatte på den tidligere Kongelige Porcelainsfabrik i København er blevet varslet fyret. Beslutningen kommer blot et år efter, at 59 fik deres fyreseddel.

Virksomheden forklarer det med hård konkurrence og konstaterer, at "folk sparer penge", så varelagerne hober sig op.

For de fyrede er der sorte udsigter. Ud af de 59 afskedigelser sidste år er 40 af dem stadig uden arbejde.

Spanien:

Terrorlov Baskerland

Terrorlovene EU-landene har gennemført bliver allerede brugt - til at knægte social og national kamp.

Hvis der endnu er nogen, som tror, at den såkaldte terrorlovgivning - i USA, Indien, Israel, EU eller andre steder - er et 'demokratisk instrument' mod terror, så er det på tide at tro om igen. De såkaldte terrorlister er først og fremmest krigserklæringer mod sociale og nationale frigørelsesbevægelser. Deres egentlige formål er at cementere historiske uretfærdigheder og massiv national og politisk undertrykkelse.

Baskerlandet (Euskadi) er et slående eksempel. Nu har det spanske parlament med stort flertal kriminaliseret og forbudt det militante baskiske nationalistparti Batasuna, der i årtier som legalt politisk parti har taget Baskerlandets århundreder lange kamp for selvstændighed mod den spanske centralmagts undertrykkelse op. Det betegnes i den danske presse rask væk som en gren af den væbnede mostandsorganisation ETA - men der er tale om to forskellige organisatione. Ingen har kunnet bevise at Batasuna har haft noget som helst med væbnede aktioner eller terror at gøre. Det er et parti, der alene har virket ved lagale midler. Blandt de få, der stemte mod illegaliseringen i det spanske parlament var det 'moderate' baskiske nationalistparti.

Kriminaliseringen af Batasuna træder i kraft med det samme - dog kan dets valgte parlamentarikere få lov til at fungere valgperioden ud!

Med støtte fra EU

Dette forbud mod Batasuna er det sidste af en lang række skridt til at illegalisere og kriminalisere baskernes nationale kamp. Med terrorlovgivningen, som blev gennemført under det spanske EU-formandskab og uden antydning af protest fra de øvrige EU-landes side, har den spanske regering fået det redskab, det har ønsket sig, til

'en gang for alle' at sætte en stopper for baskernes kamp.

Forbudet mod Batasuna vil imidlertid ikke afslutte kampen - den vil tværtimod på sigt betyde en optrapning af den væbnede kamp fra baskernes side. Det viser al erfaring fra undertrykkelses- og udslettelseskampagner mod væbnede nationale bevægelser. Men forbudet er et signal om, at den spanske regering med EU's støtte ikke har i sinde at løse de nationale problemer i unionen ad demokratisk vej eller af

Massedemonstration i Bilbao mod kriminalisering af Batasuna 15. juni

forhandlingernes vej.

Lørdag den 15. juni demonstrerede titusinder i Bilbao mod planerne om at forbyde Batasuna. Demonstrationen var bredt indkaldt under parolen: "*Nej til kriminalisering: Alle projekter, alle idéer, alle folk*". Ifølge dagbladet GARA deltog 40.000.

Forbudet mod Batasuna kommer, efter at den baskiske ungdomsorganisation Segi blev forbudt af den spanske stat i starten af 2002. Solidaritetsorganisationen med de omkring 600 politiske fanger 'Askatasuna' er ligeledes blevet forbudt af den spanske undersøgelsesdommer Garzon.

Den spanske stat har systematisk gennemført en politik for at kriminalisere den venstreorienterede selvstændighedsbevægelse. Senest lykkedes det den spanske regering at få Segi og Gestoras Pro Amnestia (som nu er erstattet af Askatasuna) på EU's liste over terrororganisationer. På denne liste nævnes Segi og Gestoras Pro Amnestia sammen med andre nu forbudte politiske og folkelige bevægelser som en del af ETA. Disse organisationers påståede

tilknytning til ETA er ikke blevet bevist, men bygger alene på undersøgelsesdommer Garzons holdning.

Kriminaliseringen af den baskiske venstrefløj rammer bredt. Mellem 10 og 20 pct. stemmer på den baskiske venstrefløj - som senest opstillede som Euskal Herritarrok. Ungdomsorganisationen har skiftet navn fra Jarrai til Haika og senest Segi, der har kunnet samle titusinde til deres årlige ungdomstræf i påsken.

På den danske solidaritetsorganisation Internationalt Forums landsmøde 4. august 2002 vedtog man følgende udtalelse om den spanske undertrykkelse af Baskerlandets politiske organisationer:

Den spanske stat knægter ytringsfriheden

Solidaritetsorganisationen International Forum fordømmer den spanske stats illegalisering af bevægelser der kæmper for baskisk selvstændighed. Som det sidste tiltag fra den spanske stats side vil man henholdsvis forbyde Batasuna og samtidigt smadre organisationen gennem konfiskation af bevægelsens midler. Det må efterhånden stå klart at den spanske stat ikke kan dække sig ind under bekæmpelse af terror når man vil forbyde en organisation der ved valg i Baskerlandet har opbakning fra hver tiende basker. Når der samtidigt er et flertal af de baskiske partier og bevægelser der vender sig mod den spanske stats tiltag til illegalisering, er det åbenlyst at den spanske stats tiltag er et angreb på baskernes ret til selvbestemmelse. Skal den væbnede konflikt i Baskerlandet have en ende, må der en politisk løsning til hvor Spanien og Frankrig anerkender Baskerlandets ret til selvbestemmelse og lader baskerne selv afgøre deres fremtid. Den spanske stat er nu i stedet ved at fjerne alle demokratiske muligheder for at baskerne kan arbejde for selvstændighed, og det kan kun føre til yderligere skærpelse af konflikten.

EU har været en lydige hjælper for den spanske stat; både den baskiske ung-

Den 15. juli blev det baskiske dagblad Egin lukket af spansk politi. Samtidigt blev hele dagbladets bestyrelse fængslet. Det sker med tvivlsomme anklager om samarbejde med ETA. Undertrykkelsen af Baskerne nærmer sig hvad man så i Francotiden.

domsbevægelse Segi og amnestibevægelsen "Gestoras pro amnestia" samt flere andre politiske bevægelser er blevet sat på EU's liste over terrorbevægelser. EU sætter dermed lighedstegn mellem det at udføre væbnede aktiviteter og så ikke at tage afstand fra disse aktioner. Internationalt Forum vil fortsat have kontakt til og samarbejde med organisationer i Baskerlandet som arbejder for baskisk selvbestemmelse, uanset om disse måtte optræde på EU's liste over terrororganisationer.

Vi accepterer ikke den spanske stats og EU's forsøg på at terrorstemple alle der arbejder for en politisk forhandlet løsning af den baskiske konflikt, hvilket netop er Batasunas strategi. IF vil samtidigt kraftigt advare den danske regering mod at forsætte denne strategi og også gøre det illegalt at vise solidaritet med det baskiske folks kamp. IF lægger ikke skjul på at have samarbejdet med både ungdomsbevægelsen Jarrai og senere Haika og Segi, amnestibevægelsen "Gestoras Pro Amnestia" og organisationen Xaki som nu alle optræder på EU's liste over terrororganisationer. Vores samarbejde har aldrig haft karakter af støtte til terror, men alene solidaritet med baskernes kamp for selvstændighed. IF vil også fremover stå fast på vores ret til at lave et samarbejde med baskiske organisationer, uanset om disse måtte optræde på enten EU's eller den spanske stats sorte liste.

Kilde:

Internationalt Forums Baskerlandsgruppe

Besøget hos Jan

Jan er en festlig fætter. Fest og farver følger i hans kølvand. Som arbejdskammerat bringer han mange livlige stunder i kaffestuen, førerhuset i LT'eren og hvor han ellers går og står. Han har også fornøjet vores team med adskillige historier fra hans bopæl og dertilhørende gårdanlæg i nærheden af kysten i det nordlige Sjælland. Ikke en toplansvilla med udsigt over Øresund. Jan, kone og barn, Tania på 6 år, bor i et af de relativt sjældne socialt belastede kvarterer mellem Helsingør og Klampenborg, der af samme årsag er godt befolket af indvandrere,

Jan har den egenskab, at han uden at gi' køb på egne holdninger skaber en stor vennekreds. Kodeordet er respekt for, at andre har en anden holdning. Hans armbevægelser er til tider også ret store. I kaffestuen formår han at vælte adskillige kopper, krus og sukkerskåle i løbet af en enkelt planlægningsstund. Til hans forsvar skal det siges, at planlægningen af dagens arbejde godt kan strække sig op mod 1½ time; men vi har ofte diskuteret hvorvidt Jan har motoriske problemer. Når talen falder på dette emne, forklarer Jan, at han har været i lære som finmekaniker, hvilket bringer os andre ud i et grineflip, der nærmer sig et sundhedsskadeligt niveau.

Jan havde pirret Lillian – min kæreste – og jeg til et besøg. På hans mange fortællinger kunne vi forstå, at der i kvarteret var tossede svenskere, Lenni og Lonni (som måske havde fundet hinanden i navnefællesskab), masser af indvandrere og frem for alt Shorty. Shorty og Jan ynder at skyde lerduer, og er medlemmer af samme klub. Efter fire år kæmper de stadig om, hvem af dem, der ved sæsonens afslutning **ikke** skal kåres som formand for "Foreningen til lerduernes bevarelse". Shorty, hvis kristelige navn vi ikke kender, er vist ikke et Guds eget barn. Jan har antydnet, at han har betrådt den kriminelle løbebane. Han har i hvert fald været i stand til at "ryste nogle bøffer ud af

ærmet", når der var gårdfest.

Lillian og jeg hører ikke til de mest dannede mennesker, så vi inviterer os selv jævnligt på besøg hos andre. Da vi steg ud af bilen, var vi klar over, at vi befandt os i nærheden af Jans opgang; men i de sociale byggerier klumper man folk sammen på de mest forunderlige måder, så vi måtte spørge om vej hos en mindre flok indvandrerdrengene med kasketterne drejet halve og kvarte omdrejninger. Med kølige ansigter anviste de os retningen. Da jeg nævnte, at vi jo også bare kunne åbne øjnene og læse på skiltene, bredte der sig et overbærende venligt smil på deres ansigter.

Jan og familien havde i dagens anledning inviteret svoger og svigerinde på besøg – med deres fire børn. Pølser, bøffer, kartoffelsalat, børn, bolde og cykler hvirvlede omkring knæhaserne på os, mens vi forsøgte at stabilisere vin, øl og andre løsdele på det vakkervorne bord. Det lykkedes Jan at grille uden at blive forbrændt; men Lillian og jeg var skuffede over, at ovenboen ikke klagede over, at hendes tørretøj på altanen blev forpestet.

Da vi senere på aftenen havde kastet x antal genstande i hovedet, dukkede Shorty op med sin rottweiler, som havde et hoved på størrelse med en hest. Den var omgængelig nok, da den ikke kunne lugte, at jeg engang har været postbud. Så begyndte cirkuset: Nu gjaldt det om at uddele skulderslag mand til mand imellem. Der blev "klasket" det ene knytneveslag ind efter det andet, og der var ingen vej udenom. Enten er du med, eller også er du en "kylling"! Vi befandt os i et dejligt stadie på 12-årsniveau. Det gjorde jeg ikke næste dag. Da var jeg øm! Fjorten dage efter har jeg stadig blodansamlinger på min venstre skulder.

Lillian og jeg har stadig ikke truffet "den tossede svensker", Lenni og Lonni og mange andre fra kvarteret; men de findes også andre steder.

-Reno

Jenin

*Oh, child, what will you remember
When you recall your sixteenth year
The horrid sound of helicopter gunships
The rumble of the tanks as they drew near
As the world went about it's business
And I burned another tank of gasoline
The Dow Jones lost a couple points that day
While you were crying in the City of Jenin*

*Did they even give your parents warning
Before they blew the windows out with shells
While you hid inside the high school basement
Amidst the ringing of church bells
As you watched your teacher crumble by the doorway
And in England they were toasting to the Queen
You were so far from the thoughts of so many
Huddled in the City of Jenin*

*Were you thinking of the taunting of the soldiers
Or of the shit they smeared upon the walls
Were you thinking of your cousin after torture
Or Tel Aviv and it's glittering shopping malls
When the fat men in their mansions/
say that you don't want peace
Did you wonder what they mean
As you sat amidst the stench inside the darkness
In the shattered City of Jenin*

*What went through your mind on that day
At the site of your mother's vacant eyes
As she lay still among the rubble
Beneath the blue Middle Eastern skies
As you stood upon this bulldozed building
Beside the settlements and their hills so green
As your tears gave way to grim determination
Among the ruins of the City of Jenin*

*And why should anybody wonder
As you stepped on board
The crowded bus across the Green Line
And you reached inside your jacket for the cord
Were you thinking of your neighbors buried bodies
As you made the stage for this scene
As you set off the explosives /
that were strapped around your waist
Were you thinking of the City of Jenin*

David

Ved demonstrationen mod
ske sanger og digter Davi
Jen

Rovics

Terma sang den amerikanske Rovics bl.a. sin sang om Jenin.

Jenin

Mit barn, hvad vil du huske på
 Når du mindes dit sekstene år
 Richotterende lyd fra helikopter-skud
 Rumlen af tanks, der nærmer sig
 Mens verden fortsatte sin gang
 og jeg brændte endnu en tank benzin
 og Dow Jones faldt et par point den dag
 imens du græd i Byen Jenin

Gav de forældrene et varsel
 Før vinduer blæstes ud af eksplosioner
 mens du gemte dig i skolens kælder
 og kirkeklokker ringede
 imens du så din lærer ved døren falde sammen
 og i England bragtes dronningens skål
 Du var så langt fra så manges tanker
 krøbet sammen i Byen Jenin

Tænkte du på soldaternes skældsord
 på de hånsord de smurte over murene
 eller på din fætter der blev torteret
 eller Tel Aviv og de strålende indkøbscentre
 når de fede mænd tilbagelænet sir at du ikke ønsker fred
 tænkte du på hvad de mente
 da du sad der midt i stanken midt i mørket
 i den ødelagte By Jenin

Hvad gik gennem din hjerne, den dag
 ved synet af dine moders tomme øjne
 da hun lå urørlig blandt brokker
 under Mellemostens dybblå himmel
 da du stod på denne bulldoz'ede bygning
 ved bosættelserne og deres grønne bakker
 da dine tårer efterlod en grim beslutning
 i ruinerne af Byen Jenin

Hvordan kan det undre nogen
 at du gik ombord
 på den fyldte bus over Green Line
 og du rakte under jakken efter lunten
 tænkte du på dine naboers døde kroppe
 da du lagde plan for denne dag
 og da du tændte bomberne der var bundet om dit liv
 tænkte du da på Byen Jenin

De Forenede Nationer må handle for at forhindre et angreb fra De Forenede Stater på Irak

Det følgende brev fra den tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark er blevet sendt til alle medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, med kopier til FN's generalforsamling og til Senator Biden fra Senatets Udenrigskomité.

29. juli 2002

Kære Ambassadør

Ethvert tilbageværende forhåbning om at redde de efterfølgende generationer fra krigens forbandelse, som de Forenede Nationers folk nærer til De Forenede Nationer, vil blive knust af endnu et amerikansk angreb på Irak. I et år har trusler om at angribe, invadere og omstyrte Iraks regering været gentaget regelmæssigt af præsident George Bush, vicepræsident Cheney, forsvarsminister Rumsfeld, forskellige kabinetsministre og Pentagon-talsmænd. Denne psykologiske krig er i sig selv en forbrydelse mod freden og krænker FN's Charter. Dagens hovedoverskrift i New York Times: 'USA undersøger et angreb på Bagdad som en mulighed' er typisk for den terroriserende hensigt med truslerne. Faren for tab af civile liv i Bagdad fra et sådant angreb ville være enorme.

De Forenede Nationer må handle for at forhindre et angreb fra De Forenede Stater på Irak

Hvis De Forenede Nationer er ude af stand til at afholde USA - et permanent medlem af Sikkerhedsrådet - fra at begå forbrydelser mod freden og menneskeheden samt krigsforbrydelser mod en nation, der allerede er blevet krænket af USA ud over bristepunktet, hvad er De Forenede Nationer så værd?

Som et minimum må opposition mod ethvert angreb eller forsøg på at vælte Iraks regering med militærmagt udtrykkes offentligt af De Forenede Nationer.

De Forenede Stater bombede nådesløst et forsvarsløst Irak i toogfyrre dage i 1991

USA anførte og glorificerede det massive angreb på Irak i januar og februar 1991. Pentagon meddelte, at det gennemførte 110.000 luftangreb mod en forsvarsløs 'civilisationens vugge' og nedkastede 88.500 tons bomber. De

Af Ramsey Clark

omfattende bombardementer ødelagde det civile samfunds økonomiske levedygtighed i hele nationen. De dræbte titusinder af irakiske borgere og andre. En meget stor del af bombningen var rettet mod civile og civile anlæg. Det var mindre præcist end de seneste voldsomme angreb i Afghanistan. Amerikanske bomber ødelagde irakiske vandforsyningsanlæg, elektricitetsforsyningerne, kommunikationsmidlerne, transport, fremstillingsvirksomhed, handel, landbrug, hønse- og dyrehold, lagerfaciliteter for fødevarer, markeder, produktionen af gødning og insekticider, forretningscentre, arkæologiske og historiske kulturskatte, lejlighedsbyggeri, boligkvarterer, skoler, hospitaler, moskéer, kirker og synagoger.

Pentagon meddelte, at dets tab var 152. En tredjedel af disse skyldtes 'friendly fire', resten var ulykker. USA havde ingen tab under kamphandlinger.

De Forenede Stater påtvang gennemførelsen af folkemorderiske sanktioner mod Irak i 1990

USA udarbejdede økonomiske sanktioner mod Irak, som Sikkerhedsrådet godkendte den 6. august 1990, på 45-årsdagen for det amerikanske atom-bombeangreb mod Hiroshima. Disse sanktioner er den direkte årsag til mere end en million menneskers grusomme død. Dette er den største forbrydelse mod menneskeheden i det sidste årti af det mest voldelige århundrede, historien har kendt. En pinefuld død for hvert eneste individ, der gik til spilde - af

underernæring, kwashiorkor (en sygdomstilstand hos børn, der er forårsaget af proteinmangel, o.a.), en bølge af dehydrering fra forurenede vand og fra sygdomme, der kunne helbredes. Disse sanktioner forårsager frem til nu hver eneste dag hundreder af døde.

Alle de FN-instanser, som tager sig af fødevarer, sundhed og børn - indbefattet FAO, WFP, WHO og UNICEF - har udtalt sig om denne menneskelige katastrofes rædsler, dens omfang og ansvaret for den.

Langt hovedparten af dødsfaldene som følge af sanktionerne er børn, de ældre, de kronisk syge og akutte sygdomstilfælde. Dette er de mennesker, som er mest sårbare over for forurenede vand, underernæring og mangelen på medicin og medicinsk udstyr og forsyninger.

USA's påstande om, at det er den irakiske regering, som er ansvarlig for dødsfaldene som følge af fødevarer-mangel og medicin, er falske. USA blokerede for oliesalg fra Irak i seks år, før det syntes, som om det gav efter for humanitære bønner om at tillade salg af olie til gengæld for indkøb af mad og medicin. Siden 1997, hvor oliesalget begyndte, har det effektivt frustreret og forsinket Olie for Mad-programmet, som ikke sikrer tilstrækkelige indkomster på et niveau, der er nødvendigt for at stoppe den daglige forværring af helbredssituationen og de voksende dødsrater i Irak.

Før sanktionerne var der så godt som ingen underernæring i Irak og gratis hospitaler, sundhedsydelser og medicin var en model for regionen. Dets nuværende system for regeringsdistribution af de tilgængelige madlagre er også et mønster på retfærdighed og effektivitet. Det har kun mangler med hensyn til mængden af fødevarer og alsidigheden i dens sammensætning.

Amerikanske krigsfly har vilkårligt angrebet Irak i 11 år

USA har gennemført vilkårlige luftangreb mod Irak siden marts 1991, hvor de massive angreb - med et bombetogt hvert halve minut - sluttede. Uden at miste et eneste fly har de amerikanske

skræmme både sig selv og andre ved at tale om *Bolszewicy* og dermed få kontrol over protestbevægelsen.

Også parolen "Czekamy premiera" ("Vi venter på statsministeren") er med i de ugentlige massedemonstrationer, men statsminister Leszek Miller fra SLD (2) er endnu ikke kommet til Szczecin for at tale med arbejderne, i modsætning til hans gamle partifælle Edward Gierek i 1980 (3).

Leszek Miller har åbenbart lært af sine udenlandske partifæller at ignorere befolkningens krav så længe som muligt i håb om, at de folkelige protester dør ud af ren opgiveness eller sult.

Men protesterne fortsætter ind i maj og juni, trods at arbejderne ikke har fået

nogen løn siden 4. april og må leve af indsamlinger rundt om i byen og søge hjælp hos familie og venner.

Medierne bliver væk

I modsætning til august 1980 er der ingen international solidaritet af betydning. Det skyldes også, at de udenlandske såkaldte "frie medier", som i 1980 havde de polske arbejderes protestbevægelse som "forside" hver eneste dag, nu i 2002 beviser, at de er lige så "frie medier", som deres storkapitalistiske ejere tillader. Derfor har hverken den borgerlig-socialdemokratiske Politiken, højre-liberale Jyllandsposten eller DR, som jo skulle være en objektiv og selv-

stændig medieinstitution, informeret deres læsere/seere om protestbevægelsen i år. Tv-avisen havde dog den 7. august et 22 sekunders indlæg om værftsarbejdernes og ODRA-tekstilarbejdernes fælles aktion ved Odra-direktørens pressekonference den 6. august. Det har været alt.

For i alle årene efter "kommunismens fald" i 1989 har både borgerlige og socialdemokratiske medier fortalt om "kapitalismens succes" i Polen, og en nylig offentliggjort rapport fra FN's udviklingsfond fortæller, at polakkerne har fået det bedre siden 1990. Rapporten må dog indrømme, at i Rusland er

Fortsættes side 18

Fortsatte arbejderprotester i Szczecin

Mandag d. 26. august

Masseprotesterne i Polen fortsætter: Tidligt morgen den 26. august blev arbejdet nedlagt i alle værksteder på Szczecin-værftet.

Samtidig besluttede værftsarbejdernes protestkomite at besætte hele værftsområdet bl.a. i protest mod, at kun en del af de seks tusind arbejdere er blevet genansat i det nye selskab, som med den polske regerings finansielle garantier genoptog produktionen den 18. juli. Protestkomiteen kræver også udbetaling af manglende løn til flere hundrede arbejdere, der ikke har fået udbetalt fuld løn siden 4. april.

Værftsarbejdernes protestkomite satte tidligt om morgenen store banner op med de velkendte polske bogstaver S T R A J K omkring værftets port.

Arbejdernes protestkomite kræver et møde med finansministeren, som nu er den reelle arbejdsgiver.

Fra regeringshold udtaler erhvervsministeren, at en sådan strejkeaktion skræmmer investorerne væk.

Med en massearbejdsløshed på officielt tæt på 20% (over tre millioner) kan man sige, at regeringen skræmmer arbejderklassen væk.

Ved det sidste parlamentsvalg kom stemmeprocenten ikke op på mere end 46%. Kun 12 år med politisk-økonomisk tilpasning til den EU-dikterede "frie markedsøkonomi" (som reelt er

Stocznia Szczecińska:

et storkapitalistisk markedsdiktatur) har polakkerne gennemskuet denne "frihed".

At 46% stemmer, dækker over store forskelle.

Blandt de godt 100.000 polakker (*1), som titulerer sig som millionærer, er tilliden til den kapitalistiske "frihed" så stor, at stemmeandelen ligger tæt ved 100 procent - mens den i arbejderklassen er langt lavere, i visse kvarterer nede på mellem 20 og 30 procent.

Hvis den "frie" presse i Danmark

fik information om, at stemmeprocenten i andre lande, som ikke har underlagt sig det kapitalistiske markedsdiktatur og åbnet grænserne for de udenlandske monopoler, havde samme stemmeprocent som i Polen, ville "kritiske" journalister og medier straks starte en større diskussion om demokratiets vilkår på f.eks. Cuba - eller det kunne være Hviderusland.

Men så længe de knap tre promille af polakkerne, der kalder sig millionærer, ikke klager og får deres borgerlig-socialdemokratiske flertal ved valgene, så får danskerne mindre reel information om Polen, end polakkerne fik om Danmark, dengang Polen var Warszawapagt-land.

Værftsarbejdernes protestkomite vil fortsætte deres strejke og besættelse af Szczecin-værftsområdet til på fredag, hvor de håber, at regeringen og andre myndigheder har vist større forståelse for deres krav.

INTERPRES

*1) Wprost nr. 31/2002/ Disse 100.000 millionærer udgør 2,6 promille af den polske befolkning på godt 38 millioner.

NB: Hvis man skal sammenligne med Danmark, skal indkomster på over en million zloty i Polen ganges med mellem 10-15 for at få et reelt billede af rigdommene i forhold til arbejderklassens levevilkår.

levestandarden blevet ringere.

I dag under en socialdemokratisk (SLD) ledet regering har den officielle massearbejdsløshed nu passeret tre millioner (næsten 20%). Offentligt ansatte, arbejdere og småbønder får stadig sværere ved at klare dagen og vejen, samtidig med at regeringen planlægger at købe NATO-godkendte jagerkrigsfly for et tocifret milliardbeløb.

Hvilke polakker der har fået det bedre, er der ingen tvivl om: En stadig mindre del af befolkningen har tilranet sig en rigdom, der bringer dem op i samme niveau som deres amerikanske og vesteuropæiske forbilleder.

Den rigeste polske monopolkapitalist Jan Kulczyk (4) og hans familie udbytter 80.000 arbejdere gennem de selskaber, de kontrollerer, og har nu en formue, der svarer til årslønnen for godt en halv million (5) polske arbejdere, eller hvad der svarer til 1,4 millioner årslønninger for ekspedienterne i Polens lavprisvarerhuse (99 pct. kvinder, der arbejder for godt 700 zloty om måneden.)

Toppen af det polske bourgeoisie, de 100 rigeste familier, besidder nu en samlet formue på godt 54 milliarder zloty (100 milliarder danske kroner) (6).

Værftsarbejdernes protestkomite gennemførte frem til begyndelsen af juli ni store massedemonstrationer og aktioner, bl.a. vendt mod den kapitalistiske storbank PeKaO. Demonstrationer og protester fortsætter i hele Polen. De polske medier har daglige reportager og interview med demonstrerende arbejdere eller aktionerende småbønder, der blokerer hovedvejene i protest mod deres problemer med at sælge korn og andre afgrøder.

300 arbejdere på Kabli-metalfabrikken uden for Warszawa har siden marts kæmpet for at afvise regeringens plan om privatisering. De blokerede statsministeriet i juli.

Det liberale politisk-økonomiske månedsmagasin "Poland Monthly" (PM) skriver, at "*skal man dømme efter maj-demonstrationerne, er polakkerne ved at tabe tålmodigheden.*" (Magasinet har opdaget, at der var otte store protestationer i løbet af en ti-dages periode i maj). PM fortsætter med at konstatere, at situationen er "*intet mindre end et politisk og økonomisk mareridt*".

Den liberale skribent spekulerer således: Hvis regeringen nu hjælper Szcze-

cin-værftet, så får den svært ved at glemme, at andre som f.eks. Daewoo-FSO (Joint-venture-selskab mellem koreanske Daewoo og polske Polonez om bilproduktion) også behøver hjælp. Daewoo-Korea kollapsede i 1999, og nu er de polske fabrikker med op imod 50.000 arbejdere i bl.a. Warszawa og Lublin i fare for at trækkes med i det kapitalistiske fallitbo.

Og regeringen ved, at godt en fjerdedel af Polens BNP stadigvæk kommer fra statsejede fabrikker. Fabrikker med flere millioner ansatte, som risikerer at blive trukket med ned i den EU-diktterede privatiseringssump med de konkurser, massefyringer og udenlandske opkøb, det indebærer.

Mens gaderne fyldes med folkelige demonstranter, forsøger forskellige ministre at forklare, at "*det er imod OECD's regler*" at give statsstøtte eller nationalisere virksomheder, og vicefinansministeren forklarer at "*I skal ikke være bange for konkurser, for de er begyndelsen til noget nyt*".

At nervøsiteten i regeringen og hos den liberal-konservative opposition er stor, ikke mindst når det drejer sig om den kommende folkeafstemning om Polens medlemskab af EU, er åbenlyst. Ingen ministre vover at fortælle polakkerne, at hvis Polen var medlem af EU, så ville statsstøtte eller nationalisering af virksomheder som f.eks. Szczecin-værftet være forbudt, hvis EU's traktatfæstede love om den "frie og lige konkurrence" på det kapitalistiske marked skal følges.

Rådne æg

Men de omfattende folkelige protester med Szczeciner-arbejdernes masseaktioner i centrum har "*sat frygten for Gud - eller i det mindste arbejderuroligheder - i politikerne*", som PM udtrykker sig om frygten for en revolutionær udvikling. Den revolutionære kamp og de herskendes frygt for revolutionen medfører indrømmelser eller sociale reformer.

Derfor begyndte regeringen allerede i begyndelsen af juli at sikre den reelle finansielle overtagelse af Stocznia

Szczecinska Porta Holding SA. Værftet reorganiseredes finansielt i "Nowy Stocznia Szczecinska".

Og midten af juli (den 18.) genoptoges produktionen på værftet, som nu reelt er nationaliseret, men ikke alle arbejdere har fået lov at komme ind og arbejde.

Derfor har der blandt værftsarbejdere været stillet forslag om, at produktionen må stoppes (blokeres), indtil alle seks tusind arbejdere er genansat.

Den 6. august holdt ODRA-tekstilfabrikkens direktør Henrik Walus igen pressekonference i Szczecin for at forklare, hvorfor flere hundrede arbejdere ikke har fået deres løn siden marts måned. Som en solidaritetsaktion deltog et par tusind værftsarbejdere for at vise deres sympati med syerskerne og deres krav om at få deres løn.

Mange af arbejderkvinderne har "*ikke engang råd til at købe brød eller betale for børnenes lægebesøg*", som en tillidsmand fra ODRA forklarede i polsk fjernsyn.

På pressekonferencen har direktør Walus forgæves forsøgt at forklare arbejderne og en undrende offentlighed, hvorfor der ikke er råd til at udbetale løn. Og det bliver for meget for et par arbejdere, der griber direktøren og fører ham ud i gennem døren til gården foran fabrikken, hvor omtrent tusind arbejdere er mødt op i solidaritet med ODRA-syerskerne. De rådne æg flyver mod direktør Walus, og nogle unge værftsarbejdere forsøger at få fat i direktøren, der under tumulten har mistet både slips, skjorte og habit. Men de erfarne værftsarbejdere sørger dog for, at Walus slipper uden en skramme. Det sidste arbejderklassen har brug for nu, er en kapitalistisk martyr. Martyrskabet påhviler arbejderklassen. Det skal siges, at arbejdernes eneste våben var rådne æg. Her blev der ikke anvendt brosten eller sat ild på gaderne eller andre våben, som de autonome provokatører brugte i Gøteborg den 14. og 15. juni sidste år.

Nogle Szczecin-politifolk var til stede under pressekonferencen, men forholdt sig passivt, da Direktør Walus blev smidt ud af ODRA-fabrikken - og det har de fået ros for af bl.a. værftsarbejdernes protestkomite, for ingen har endnu taget skade af rådne æg. Men flere værftsarbejdere er i dagene efter pres-

Amnesty kritiserer USA

- Det danske EU-formandskab må stå fast over for USA's gentagne underminering af de internationale menneskerettighedskonventioner. Det er vigtigt, at den danske regering ikke slækker på kravet om, at de internationale spilleregler skal overholdes af alle – også USA. USA har ingen ret til særstatus, hverken når det gælder den internationale straffedomstol, eller når landet til-sidesætter al international retspraksis, som det er tilfældet på Guantanamo-basen, siger Amnesty Internationals generalsekretær, Lars Normann Jørgensen.

- USA må ikke få lov til at ødelægge flere års møjsommeligt arbejde på at få etableret et internationalt retsapparat, der blandt andet sikrer, at krigsforbrydere og torturbøddler kan blive retsfor-

fulgt. Det arbejde forsøger den amerikanske regering nu at torpedere, siger Lars Normann Jørgensen.

Amnesty fremhæver, at USA's holdning til den internationale straffedomstol og fængslede retsgarantier i Guantanamo ligger i forlængelse af flere års konsekvent uvilje mod det internationale menneskerettighedsarbejde:

Den internationale domstol i Haag – USA og Iran er de eneste lande, der har nægtet at følge en kendelse fra domstolen.

Den inter-amerikanske Menneskerettighedskommission: USA nægter at følge anbefalinger i forhold til de tilbageholdte i Guantanamo. USA ignorerer ligeledes til stadighed kommissionens opfordringer til at standse henrettelser af andre landes statsborgere, mens kommissionen undersøger fangerne klager.

Den amerikanske menneskerettighedskonvention: USA har ikke ratificeret konventionen, selvom det er 25 år siden, den blev underskrevet.

Genèvekonventionerne: USA har ikke overholdt konventionerne i behandlingen af fangerne på Guantanamo.

Wienerkonventionen om konsulære forbindelser: Problemer i forhold til udlændinge i USA, der risikerer dødsstraf.

FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder: USA er et af de kun 23 lande, der ikke har ratificeret.

FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder: USA har ratificeret, men kun for så vidt at reglerne om dødsstraf og forbuddet imod tortur passer ind i USA's egen konstitutionelle begrænsninger.

FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder: 145 lande har ratificeret, USA har ikke, 25 år efter at landet underskrev.

FN's konvention om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf: USA har ratificeret, men med forskellige forbehold. FN's Torturkomite har bedt USA ophæve disse forbehold, det har USA nægtet.

Tillægsprotokollen til FN's torturkonvention: Protokollen, som har til hensigt at sørge for et system af uanmeldte besøg til fængsler og politistationer, blev vedtaget af FN's økonomiske og sociale råd i 2002, selvom USA stemte imod.

FN's konvention om barnets rettigheder: I maj 2002 underskrev Somalia aftalen med henblik på at ratificere som nr. 192. Når det er gjort, er USA den eneste stat i verden, der ikke har ratificeret konventionen.

APK

**i København
inviterer til oplæg og
debat på følgende
møder i efteråret**

**Hvorfor vil USA
i krig mod Irak?**

Torsdag 19. september kl. 19
Medborgerhuset,
Kapelvej 44, lokale 209

Palæstina

Tirsdag 8. oktober kl. 19
Medborgerhuset Blågården,
lok. 302

**Foghs ny
arbejdsmarkedsreform**
Tirsdag 12. november, kl. 19
Medborgerhuset Blågården,
lok. 301

Folder om møderne kan få
ved henvendelse til
Oktober Bogbutik København

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

AT LEVE ER AT KÆMPE

John Max Pedersen

Som forfatter, kunstner og som strejkeleder

Kulturdag i OKTOBER Bogsalg
Fredag den 6. september kl. 16

Folk der har kendt John Max over en årrække, vil være oplægsholdere:

Bruno Carlo Andersen fra Randers vil fortælle om John Max Pedersens bøger og forfatterskab.

Kaj Rudi fra APK vil berette om John Max' betydning for strejkekampene især på Fyn og i Jylland, koncentreret om Lindø Værft og Flydedokken i Århus.

Franz Krejbjerg vil sige lidt om John Max' billeder.

Kulturdagen bliver holdt her ti år efter John Max Pedersens død og i anledning af hans 60 års fødselsdag. Der vil være mulighed for at købe bøger af forfatteren i butikken.

Arrangør OKTOBER Bogsalg, Ny Munkegade 88 kld, Århus

Henvendelse kan ske direkte til butikken på tlf. 86 18 40 06
eller til Kaj Rudi på 21 74 50 94

Hvor står vi efter den 7. september?

Næste weekend har en tusindtallig skare af tillidsrepræsentanter landet over sat hinanden i stævne i Århus for at tage bestik af den faglige og politiske situation. Dagen er længe ventet, idet luften blev taget ud af den voksende modstand mod Fogh-regeringens indgreb mod deltidsbestemmelserne i vores overenskomster, da initiativtagerne allerede ved andenbehandlingen bekendtgjorde, at det næste faglige skridt var et landsdækkende TR-møde den 7. september.

Under overskriften: *"Hvor står vi – hvad vil vi – hvordan gør vi"* har en kreds af formænd for dels lokale fagforeninger og dels for LO-organisationer fra seks af landets største byer indkaldt til konferencen, som udspringer direkte fra det landsdækkende tillidsrepræsentantskabsmøde i Silkeborg den 1. marts.

Denne konference vedtog en bred vifte af beslutninger, som blev nedfældet i to resolutioner, hvis tekst var yderst radikal og beslutsom i ordvalget:

"Roen på de danske arbejdspladser kan ikke garanteres, hvis den borgerlige regering fortsætter sine angreb på den danske fagbevægelse."

"Vi må sige til Beskæftigelsesministeren: Du leger med ilden! Den danske aftalemodel hviler på to forudsætninger. Den ene er arbejdsgivernes og lønmodtageres ret til at organisere sig og frit indgå kollektive aftaler. Den anden er parternes respekt for de indgåede aftaler, udtrykt i den såkaldte fredspligt. Hvis man fjerner den ene forudsætning, så fjerner man også den anden!"

Så klare var ordene. Det er ikke til at tage fejl af. Regeringen har fortsat sine angreb på den danske fagbevægelse, og vigtigst af alt på arbejderklassen i den bredeste forstand, og beskæftigel-

Beskæftigelsesministeren leger med ilden, regeringen fortsætter kampen mod arbejderklassen og dens organisationer.

Så nu er det op til tillidsrepræsentanterne, der repræsenterer underlaget for dansk fagbevægelse, at holde beslutningerne fra Silkeborg i hævd. Garantien for roen på arbejdspladserne er et overstået kapitel.

Faglig kommentar

sesministeren greb ind i vores overenskomster.

Der står vi! Det behøver vi ikke lange oplæg og diskussioner om.

Det, vi vil, er at fjerne regeringen og frem for alt dens reaktionære politiske linie uden at få erstattet den med en socialdemokratisk pendant. Det kræver heller ikke tid.

Konferencens væsentligste omdrejningspunkt må være at skabe den maksimale enhed og styrke, der med de fornødne midler kan nå dette mål.

Grundlaget for at skabe maksimal enhed og styrke må naturnødvendigt bestå af krav, der i den aktuelle situation samler til kamp mod regeringens angreb og dels rejser nye, offensive krav.

Når initiativtagerne til den kommende konference lægger op til, at *"vi skal i gang med at diskutere de visioner og alternativer, der skal til for at få det samfund, vi ønsker"*, så bevæger de

sig ud på en slagmark, hvor partimæssige stridigheder kan blomstre og i den sidste ende splitte bevægelsen. Initiativtagernes formål med at bringe denne diskussion ind i bevægelsen er at benytte de kommende tre år til at skabe opslutning med henblik på at gendensætte Socialdemokratiet på regeringstaburetterne ved det næste folketingsvalg.

Dette siges ikke åbent; men diskussionen rejses og forklares med, at der ikke er stemning for strejker og konflikter for nuværende. Sandt at sige har danske arbejdere da også måttet sunde sig ovenpå mange forræderier, der har kostet dyrt i lønningsposen og efterfølgende bøder. Tilliden til faglige pampere, der kalder til kamp, ligger et meget lille sted, men endeløse diskussioner om *"det samfund, vi ønsker"* under en socialdemokratisk variant af den borgerlige EU-politik vil kun demontere mobiliseringen af arbejderklassen.

Tiden er inde til, at handling følger ord. Det er med handling, aktiviteter og aktioner omkring et regulært fremadrettet grundlag, at der skabes enhed og styrke.

Beskæftigelsesministeren *har* leget med ilden, og regeringen fortsætter kampen mod arbejderklassen og dens organisationer og rettigheder.

Så nu er det op til tillidsrepræsentanterne, der repræsenterer underlaget for dansk fagbevægelse, at holde beslutningerne fra Silkeborg i hævd. Garantien for roen på arbejdspladserne er et overstået kapitel. Fredspligten er blevet udfordret.

Bevægelsen må få mæle og skal synliggøres. Det er i gaderne og på pladserne, det sker.